

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.410 van 9 november 1999
in de zaken A. 58.672/G-45
62.236/G-46
67.137/G-47**

In zake : Walter MISSORTEN,
wonende te MERCHTEM,
Weyenberg 28

tegen :

de Vrije Universiteit Brussel (VUB),
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128.

**DE RAAD VAN STATE, ALGEMENE VERGADERING
VAN DE AFDELING ADMINISTRATIE,**

Gezien het verzoekschrift dat Walter MISSORTEN op 28 juni 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de raad van beheer van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) :

- van 29 maart 1994 waarbij wordt vastgesteld dat verzoekers nevenactiviteit als bedrijfsrevisor meer dan twee halve dagen per week in beslag neemt,
- van 31 mei 1994 waarbij verzoekers opdracht als lid van het zelfstandig academisch personeel (ZAP) bepaald wordt als een 70%-opdracht, hetzij zeven halve dagen per week (A. 58.672);

Gezien het verzoekschrift dat Walter MISSORTEN op 8 februari 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van 22 november 1994 van de raad van beheer van VUB waarbij, eerste beslissing,

- vastgesteld wordt dat de nevenactiviteiten van verzoeker als bank- en bedrijfsrevisor een groot gedeelte van zijn tijd van betrokkene in beslag nemen

en de omvang van twee halve dagen per week overschrijden,

- het deeltijds karakter van de opdracht van verzoeker als ZAP-lid bepaald wordt op grond van zijn deeltijdse beschikbaarheid voor de instelling en hem toestemming wordt verleend tot het uitoefenen van zijn nevenactiviteiten als bank- en bedrijfsrevisor,

en waarbij, tweede beslissing, verzoekers opdracht als lid van het ZAP voor het academiejaar 1994-1995 deeltijds bepaald wordt als een 70 %-opdracht, hetzij 7 halve dagen per week (A. 62.236);

Gezien het verzoekschrift dat Walter MISSORTEN op 12 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van het bestuurscollege van de VUB :

- van 10 oktober 1995 waarbij :
 - vastgesteld wordt dat verzoekers nevenactiviteiten als bedrijfsrevisor een groot gedeelte van zijn tijd in beslag nemen en de omvang van twee halve dagen per week overschrijden,
 - het deeltijds karakter van verzoekers opdracht als ZAP-lid voor het academiejaar 1995-1996 bepaald wordt op grond van zijn deeltijdse beschikbaarheid voor de instelling en hem toestemming wordt verleend tot het uitoefenen van zijn nevenactiviteiten als bedrijfsrevisor,
- van 21 november 1995 waarbij verzoekers opdracht als ZAP-lid voor het academiejaar 1995-1996 deeltijds bepaald wordt als een 70 %-opdracht, hetzij 7 halve dagen per week (A. 67.137);

Gelet op het arrest nr. 49.284 van 27 september 1994 waarbij de vordering tot schorsing in de zaak A. 62.236 wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 53.473 van 31 mei 1995 waarbij de vordering tot schorsing in de zaak A. 58.672 wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 59.554 van 8 mei 1996 waarbij de vordering tot schorsing in de zaak A. 67.137 wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste auditeur R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de beschikking van 13 maart 1998 tot samenvoeging van de zaken;

Gelet op de beschikking van 13 maart 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van de dossiers gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 26 maart 1999 waarbij de zaken worden verwezen naar de algemene vergadering van de afdeling administratie;

Gelet op de beschikking van 2 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 april 1999;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. ROMBAUT, die verschijnt voor de verzoeker, en van

advocaat TROCH, die loco advocaat P. LEFRANC verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Gegevens van de zaak.

Overwegende dat volgende gegevens nuttig zijn voor de beoordeling van de zaak :

1. Verzoeker is hoogleraar aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB), aanvankelijk met een voltijdse opdracht.

2. De bestuursorganen van de VUB oordelen in 1994 en 1995 dat verzoekers nevenactiviteiten als bank- en bedrijfsrevisor de omvang van twee halve dagen per week overschrijden. Door de aangevochten beslissingen van 31 mei 1994, 22 november 1994 en 21 november 1995 wordt verzoekers opdracht, krachtens artikel 75 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, ambtshalve deeltijds voor respectievelijk de academiejaren 1993-1994, 1994-1995 en 1995-1996. Tijdens die academiejaren is verzoeker buitengewoon hoogleraar met een 70%-opdracht.

3. Sinds het academiejaar 1996-1997 is verzoeker opnieuw gewoon hoogleraar aan de VUB;

Procedure.

Overwegende dat verzoeker zich in zijn laatste memorie beklagt over de schending van zijn rechten van verdediging, van de redelijke-termijneis

zoals verwoord in artikel 6.1 EVRM en artikel 14.1 Bupo en van artikel 13 van de Grondwet; dat verzoeker vooreerst aanstoot neemt aan de "spectaculaire wending in de procedure", namelijk het feit dat in het auditoraatsverslag ambtshalve de exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State wordt aangevoerd terwijl een mogelijk probleem van bevoegdheid niet eerder is opgeworpen en door verzoeker ook niet kon worden voorzien; dat verzoeker de termijn van dertig lopende dagen die hij voor het opstellen van een laatste memorie in verband met dit principieel punt heeft gekregen, in de gegeven omstandigheden niet redelijk vindt; dat hij zich tenslotte ook keert tegen de verwijzing van de zaken naar de algemene vergadering van de afdeling administratie, omdat de beroepen zijn ingesteld in 1994, 1995 en begin 1996, en op die zaken een procedureregeling wordt toegepast die slechts in de loop van het jaar 1996 tot stand kwam;

Overwegende dat, afgezien van de vaststelling dat de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering van de afdeling administratie om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren ook vóór de door de wet van 4 augustus 1996 in artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aangebrachte wijzigingen reeds mogelijk was zij het dan enkel op initiatief van de eerste voorzitter, nieuwe procedureregelen in beginsel onmiddellijk uitwerking hebben, ook op hangende zaken; dat aldus op grond van artikel 92 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door de wet van 4 augustus 1996, de in het geding zijnde zaken op initiatief van de auditeur-generaal naar de algemene vergadering konden worden verwezen; dat krachtens artikel 14, tweede lid, van het algemeen procedurereglement de verzoekende partij over een termijn van dertig dagen beschikt om een laatste memorie in te dienen en de tegenpartij over dertig dagen om erop te antwoorden en het procedurereglement niet voorziet in een mogelijkheid om die termijnen te verlengen; dat de

verzoeker overigens ook nog tijdens de openbare terechtzitting de kans gekregen heeft om uitgebreid in te gaan op het bevoegdheidsvraagstuk; dat verzoeker aldus voldoende tijd en mogelijkheden gekregen heeft om zijn stellingen te ontwikkelen en zijn rechten van verdediging derhalve niet geschonden zijn;

Bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat wat de in het auditoraatsverslag ambtshalve opgeworpen exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State betreft, verzoeker in zijn laatste memorie wijst op het feit dat hij niet bij arbeidsovereenkomst in dienst is genomen, maar bij besluit van 24 oktober 1979 als personeelslid van de VUB statutair is aangesteld; dat volgens hem die eenzijdige aanstelling gebeurde op grond van een door de VUB vastgesteld statuut in uitvoering van het toenmalige artikel 41 van de wet van 27 juli 1971 dat aan de vrije universiteiten de verplichting oplegde om een statuut voor hun personeel uit te werken dat gelijkwaardig was aan dat van het personeel van de rijksuniversiteiten; dat verzoeker de Raad van State vraagt aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag voor te leggen over de overeenstemming van het in deze zaak toepasselijke artikel 75 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet "in samenlezing met artikel 24, § 5"; dat hij meent dat een ongelijkheid op het vlak van de rechtsbescherming bestaat tussen de personeelsleden van de vrije universiteiten enerzijds en de personeelsleden van de andere universiteiten anderzijds; dat hij de rechtsbescherming minstens ongelijk noemt "nu de leden van het academisch personeel van de andere universiteiten de vernietiging van de genomen beslissing kunnen vorderen en bijgevolg het universiteitsbestuur zullen kunnen verplichten een meer zorgvuldige beslissing te nemen, zodat mogelijk rechtsherstel kan worden bekomen";

dat hij erop wijst dat de arbeidsrechtbanken zulks niet kunnen en daarenboven ook de beginselen van behoorlijk bestuur niet kunnen toetsen;

Overwegende dat artikel 26, § 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof de Raad van State verplicht het Arbitragehof te verzoeken op de door de verzoeker opgeworpen vraag, die in het dictum is weergegeven, uitspraak te doen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Aan het Arbitragehof wordt de volgende prejudiciële vraag gesteld :

"Schendt artikel 75 van het Decreet van 12.06.1991 artikel 10 en 11 van de Grondwet in samenlezing met artikel 24, § 5 ... daar waar het kennelijk zonder objectief criterium ter zake naar voor te schuiven een verschillende rechtsbescherming biedt tegen een eventueel onzorgvuldig genomen beslissing, met dien verstande dat voor personeelsleden van de vrije universiteiten zij deze kennelijk laat afhangen van door artikel 578 Ger. W. bepaalde arbeidsrechtbanken, terwijl de leden van het academisch personeel van de andere universiteiten de vernietiging kunnen vragen van hogergeciteerde beslissing bij de Raad van State.

Dat de rechtsbescherming minstens ongelijk is nu de leden van het academisch personeel van de andere universiteiten de vernietiging van de genomen beslissing kunnen vorderen en bijgevolg het universiteitsbestuur zullen kunnen verplichten een meer zorgvuldige beslissing te nemen, zodat mogelijks rechtsherstel kan worden bekomen.

Dat de Arbeidsgerechten zulks niet zullen vermogen.

Dat de Arbeidsrechtbanken de beginselen van behoorlijk bestuur niet kunnen toetsen.

Dat bijgevolg personeelsleden van de andere universiteiten een retroactieve reconstructie van hun loopbaan zullen kunnen bekomen, de leden van het academisch personeel van de vrije universiteiten evenwel niet, wat van belang is omwille van de 6 jaar-regel".

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen november 1900 negenennegentig, door de algemene vergadering van de afdeling administratie, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-L. THOMAS,	kamervoorzitter,
	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
De HH.	M. HANOTIAU,	kamervoorzitter,
	M. LEROY,	staatsraad,
	J. MESSINNE,	staatsraad,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	O. DAURMONT,	staatsraad,
de HH.	P. LEWALLE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
de H.	J. VANHAEVERBEEK,	staatsraad,
Mevr.	D. LANGBEEN,	hoofdgriffier,

De Griffier,

De Voorzitter,

D. LANGBEEN.

J. BORRET.